

ἀπῆλιξ, *ion. c.* ἀφῆλιξ.

ἀπ-ηλιώτης, *ou* (ὅ) vent d'est [ἀπό, ἥλιος].

ἀ-πῆμαντος, *ος, on* : 1 sain et sauf || 2 inoffensif [ἴ, πημιζω, faire souffrir].

ἀπημβλωσα, *v.* ἀπαμβλίσκω.

ἀπημδροτεν, 3 *sg. ao.* 2 *épi.* d'ἀφαμαρτάνω.

ἀπημείβη, 3 *sg. ao.* d'ἀπαμείβομαι.

ἀπημεσα, *v.* ἀπεμέω.

ἀπημπλακον, *ao.* 2 d'ἀπαμπλίσκω.

ἀπημπόλων, *v.* ἀπεμπολιω.

ἀ-πήμων, *ων, on, gén. onos* : I *pass.* non endommagé, sain et sauf; ἀδικοτος καὶ ἀ. II. sans connaître les larmes et la douleur; ἀ. οἰζός. Escm. exempt de malheurs; *p. suite*, prospère || II *act.* 1 inoffensif || 2 favorable, propice [ἀ, πῆμα].

ἀπῆν, *v.* ἀπειμι 1.

ἀπήνεγκον, ἀπήνεχθην, *ao.* 2 *act. et ao. pass.* d'ἀποφέρω.

ἀπήνη, *ης* (ῆ) chariot, voiture à quatre roues attelée de mules. *qqf.* de bœufs; *postér.* char; *vai* ἀ. EUR. char nautique, bateau.

ἀπήνης, *ής, ές*, dur, cruel.

ἀπήντων, *v.* ἀπαντάω.

ἀπήραξα, *ao.* d'ἀπαράσσω.

ἀπήρεσα, ἀπήρεσκον, *ao. et impf.* d'ἀπαρέσκω.

ἀπήρκα, ἀπήρκειν, *v.* ἀπαίρω.

ἀπήρκεσα, *ao.* d'ἀπαρκέω.

ἀπηρνήθην, ἀπήρνημαι, *ao. et pf.* d'ἀπαρνέομαι.

ἀ-πηρος, *ος, on*, non estropié, valide [ἀ, πηρός].

ἀπηρτημένως, *adv.* 1 conséquemment à, *dat.* || 2 séparément [ἀπαρτάω].

ἀπήρτισα, *ao.* d'ἀπαρτάω.

ἀπηρτίσθην, ἀπήρτισμαι, *v.* ἀπαρτίζω.

ἀπήρυξα, *ao.* d'ἀπερύκω.

ἀπήρυσσα, *ao.* d'ἀπαρύω.

ἀπησθημένος, *v.* ἀπεσθέομαι.

ἀπήσω, *f. ion.* d'ἀφίημι.

ἀπήτησα, ἀπήτουν, *v.* ἀπαίτέω.

ἀπηύδηκα, ἀπηύδησα, *v.* ἀπαυδάω.

ἀπηύρων, *v.* ἀπαυρίζω.

ἀπ-ηχός, *ής, ές*, discordant [ἀπό, ἤχος].

ἀπήχησις, *εως* (ῆ) retentissement, écho [ἀπηχέω].

ἀπήχθημαι, *pf.* d'ἀπεχθίνομαι.

ἀπήχθηρα, *ao.* d'ἀπεχθαίρω.

ἀπηχθόμην, *ao.* 2 d'ἀπεχθάνομαι.

ἀπ-ήωρος, *ος, on*, qui se lève ou apparaît à distance [ἀπό, αἶρω].

ἀπ-ιάλλω, *mot lac.* renvoyer.

ἀπίασι, 3 *pl. prés. ind. ion.* d'ἀπειμι 2.

ἀπιγμένος, *part. pf. ion.* d'ἀφικνέομαι.

ἀπιει, 3 *sg. prés. ind. et impf. ion.* d'ἀφίημι.

ἀπιεμεν, 2 *pl. prés. ind. ion.* d'ἀφίημι.

ἀπιέναι, *v.* ἀπειμι 2.

ἀπιεσαν, 3 *pl. impf. ion.* d'ἀφίημι.

ἀπίημι, *ion. c.* ἀφίημι.

ἀ-πίθανος, *ος, on* : 1 non persuasif || 2 incroyable, invraisemblable [ἀ, πίθανός].

ἀπιθανότης, *ητος* (ῆ) invraisemblance [ἀπίθανος].

ἀπιθανώς, *adv.* sans vraisemblance [ἀπίθανος].

ἀπιθέω-ω : 1 ne pas ajouter foi : οὐδ' ἀπίθεος,

Op. et il ne fut pas incrédule || 2 ne pas obéir : τινι, à qqn [ἀπιθήζ].

ἀπιθι, *impér.* d'ἀπειμι 2.

ἀπικάτο (3 *pl. pl. q. pf. ion.*), ἀπικάτο (3 *pl. ao.* 2 *ion.*), ἀπικεῖν (2 *sg. ao.* 2 *ion.*), d'ἀφικνέομαι.

ἀπικνέομαι (*prés. ion.*), ἀπικόμην (*ao.* 2 *ion.*), d'ἀφικνέομαι.

ἀπικται, 3 *sg. pf. ion.* d'ἀφικνέομαι.

ἀ-πινύσσω (*seul. prés.*) n'avoir pas sa raison [ἀ, πινυτός, sensé].

ἀπιζεις, *ion. c.* ζήεις.

ἀπιζομαι, *f. ion.* d'ἀφικνέομαι.

1 ἀπιος, *ου* (ῆ) 1 poirier || 2 poire.

2 ἀπιος, *α, on*, lointain, étranger [ἀπό, loin de].

Ἀπιος, *α, on*, d'Apis, *c. à d.* du Péloponnèse; ἡ Ἀπίς (*s. e.* γῆ) le Péloponnèse [Ἀπης].

ἀπ-ιπόω-ω, exprimer, faire sortir en pressant.

Ἀπης, *ιδος ου ιος, acc. iv.* Apis : I (ὁ) 1 *ron* d'Argos || 2 bœuf sacré chez les Egyptiens || II (ῆ) ville d'Egypte.

ἀπ-ισόω-ω, évaluer.

ἀπιστέω-ω (*f. ῆσω, ao.* ἡπίστησα, *pf.* ἡπίστηκα) I ne pas croire, d'où : 1 ne pas ajouter foi à : τινι, à qqn ou à qqe chose; avec l'*acc.* τὸ μὲν οὐ ποτ' ἀπίστεον, *Op.* je n'ai jamais mis cela en doute; τινὶ ἀ. τι. ne pas croire qqn au sujet de qqe ch. || 2 être défiant, incrédule : τινι, à l'égard de qqn || II désobéir à, *dat.*

ἀπ-ιστημι, *ion. c.* ἀφίστημι.

ἀπιστητικός, *ή, όν*, incrédule.

ἀπιστία, *ας* (ῆ) 1 incrédulité, défiance; *p. suite*, invraisemblance || 2 manque de foi, perfidie [ἄπιστος].

ἀ-πιστος, *ος, on* : I *act.* 1 qui n'a pas foi, défiant, incrédule; τὸ ἄπιστον, défiance, incrédulité || 2 désobéissant à, *gén.* || II *pass.* 1 indigne de foi, infidèle, perfide || 2 incroyable, invraisemblable : ἀπίστους ἡδονάς, EUR. bonne nouvelle incroyable, inespérée [ἀ, πιστός].

ἀπιστοσύνα, *ας* (ῆ) *dor. c.* ἀπιστία.

ἀπίστως, *adv.* 1 avec défiance ou incrédulité || 2 incroyablement.

ἀπ-ισχυρίζομαι, s'opposer fortement à, tenir ferme, ne pas céder.

ἀπ-ισχω, *c.* ἀπέχω.

ἀπιτε, 2 *pl. ind. ou impér. prés.* d'ἀπειμι 2.

ἀπιτέον, *adj. verb.* d'ἀπειμι 2.

ἀπιτητέα, *c.* ἀπιτέον.

ἀπίων, *ούσα, όν, part. prés.* d'ἀπειμι 2.

ἀπίων, *γέν. pl.* d'ἀπειμι 2.

ἀπλάκημα, *poét. c.* ἀμπλάκημα.

ἀπλακόν, *part. ao.* 2 *poét.* d'ἀμπλακίσκω.

ἀ-πλανής, *ής, ές*, fixe, stable; τὰ ἀπλανῆ, les étoiles fixes [ἀ, πλανῶ].

ἀ-πλάνητος, *ος, on, c.* ἀπλανής.

ἀ-πλαστός, *ος, on*, non façonné, naturel [ἀ, πλάσσω].

ἀ-πλατής, *ής, ές*, sans largeur [ἀ, πλάτος].

ἀ-πλατός, *ος, on*, inabordable, d'où terrible; ἀ. κοίτα, EUR. la couche terrible, le tombeau [ἀ, πλάζω].

ἀ-πλετος, *ος, on*, infini, immense [ἀ, πίμπλημι].